

Trobada d'Ateneus i moviments cívics

Amb una certa por d'amfitrió que no sap si els convidats en sortiran satisfets, si la proposta s'ho val, els membres de l'Ateneu de la Vall de Llémna vàrem preparar la primera trobada d'associacions

cíviques i ateneus gironins. Per nosaltres tot havia sortit amb una lògica interna clara, natural: sis anys de tertúlies setmanals, ànima de l'entitat, organitzant conferències, concerts, excursions, trobades amb escriptors, camps de treball, editant la *Llemenca*, amb voluntat de practicar cultura, sempre crítics amb el poder, buscant alternatives i no defugint cap repte social contemporani. Ja des dels inicis, preocupats per estendre postures, per conèixer altres tarannàs, compartir inquietuds, ens associàrem a la

Federació d'Ateneus de Catalunya i vàrem ser convidats a participar en una taula d'experiències, i coneguèrem els problemes dels «vells» i grans ateneus d'arreu del país.

La voluntat d'incidir en els nostres pobles i alhora compartir i construir una alternativa més global i, també, la necessitat de concretar tasques a realitzar davant del perill al desànim, ens portà a organitzar aquesta trobada.

Cartellà, 25 de maig

L'estructura de la jornada era senzilla: per començar cada entitat es presentà i explicà la seva organització, les seves tasques i finalitats, informant del nombre dels seus associats, de les seves dificultats, etc. Donàrem deu minuts per a cadascuna de les set entitats que es presentaren: Ateneu de Riudarenes, Ateneu popular d'Hostalric, Associació de veïns de Santa Eugènia, Ateneu d'acció cultural (ADAC), Casal popular «La Maret», Ateneu lliure de Salt i Ateneu de la Vall de Llémna. Atenea de Figueres i Salvem Castell de Palamós excusaren la seva absència. Ens

Els assistents a la trobada de Cartellà.

començarem a conèixer i ens veiérem diferents en algunes coses, iguals en altres, amb preocupacions semblants, amb reptes a vegades divergents. Els parlars, però, eren amb voluntat d'enriquiment, d'obrir nous espais comuns. Ateneus que tenen associats una tercera part dels veïns del seu poble, altres que passen moments difícils. Algú va dir que els partits han deixat de ser eines de transformació social, d'altres recordaren les velles lluites i organitzacions.

En Pep Caballé, artesà infogràfic i ateneista llemenenc, ens parlà de la xarxa Internet, ens la va fer senzilla,

entenedora. La començarem a veure com a possible eina enormement útil, si la sabem utilitzar des de baix per millorar la comunicació i el pensament. La discussió va estar servida, però la gana l'aturà.

Després del dinar comunitari en Martí Olivella, convidat especialment membre d'Eco concert (associació per a la innovació social), ens parlà de la necessitat de formular un nou pensament social, de

«Feia calor, però tothom escoltava».

l'experiència que porten a terme amb l'Aliança («L'Aliança per un món responsable i solidari» aplega a persones i entitats que arreu del món han signat la Plataforma per a un món responsable i solidari), amb persones de tots els continents. Feia calor, però

el discurs era suggestiu i molt interessant. Tothom escoltava, les reflexions ben actuals per a un món socialment canviant. Arribà l'hora de les conclusions. En Ramon Torramadé, per mantenir un cert ordre, va decidir fer de moderador. Cada entitat va intentar fer la seva síntesi: es

parlà de la possibilitat de coordinar-nos, de fer un dossier amb informació de totes les associacions i articles d'opinió, d'eixamplar el ventall de grups convocats. Tothom va estar d'acord que el proper any s'ha d'organitzar una segona trobada. Poques coses concretes, però sí una realitat: vàrem ser capaços d'ampliar els diferents grups per fer-ne un de més gran i enriquidor, convençuts d'haver avançat

amb aquest camí de diàleg, reflexió i treball social.

Personalment, penso que estem vivint uns moments de resorgiment de nous moviments socials, de diversos col·lectius amb diferents preocupacions, però

amb un neguit comú de buscar sortides a l'actual societat des de noves formes organitzatives, amb nous plantejaments. I els ateneus i associacions veïnals en formem part, i seria bo que a partir del treball concret de cada associació fóssim capaços de buscar llocs comuns, espais on compartir i practicar l'enriquiment ideològic per anar entenent, cada cop més, aquesta complexa realitat social que ens envolta, i anar formulant, així, una alternativa.

JORDI ARTIGAL

